

Arrest

nr. 71 431 van 7 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn, op 29 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 augustus 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. GREENLAND, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet heeft overschreden.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“1. Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroepde zich op artikel 61/7 van de vreemdelingenwet. Hij heeft alle nodige stukken bijgebracht om zijn aanvraag te ondersteunen. Verwerende partij beweert dat na vaststellingen naar aanleiding van onderzoek met betrekking tot de werkgever M. HLM gevestigd te Brussel werd beslist de arbeidskaart B terug in te trekken. Uit de korte motivering van verwerende partij in haar beslissing tot verwerping van het aanvraag om machtiging tot verblijf is het onduidelijk waarom verzoeker niet aan de voorwaarden van de wet voldeed. De motivering van de verwerende partij onvoldoende is. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (R.v.St., nr. 110.667, 25 september 2002; R.v.St. 113.439, 10 september 20.023). De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op “afdoende” wijze. Verwerende partij heeft als reden voor de verwerping gegeven dat verzoeker was niet in het bezit van een arbeidskaart. Verzoeker was van oordeel dat hij terecht in het bezit van een arbeidskaart was. Het blijkt van de beslissing dat het kaart terug werd ingetrokken doch zonder enig uitleg/reden daarvoor die verzoeker in kennis kon stellen van de reden waarom de overheid de beslissing heeft genomen en of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

2. De schending van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel. Ten eerste, had verzoeker het nodige bewijs bijgebracht om zijn aanvraag te steunen. Uw Raad mag het oordeel van verwerende partij onwettig bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St., nr. 82.301, 20 september 1999). Men vraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Ten tweede, dat de administratie een negatieve beslissing heeft gemaakt, gelet op het feit dat verzoeker geen arbeidskaart B had terwijl zij het kaart had ingetrokken zonder verzoeker te verwittigen en zonder verzoeker te verwittigen van de redenen daarvoor, toont een gebrek aan respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel. Om deze redenen dient de beslissing en het bestreden bevel dan ook te worden vernietigd.”

2.2. Verzoeker diende zich op 5 mei 2011 een aanvraag in toepassing van de artikelen 10ter en 61/7 van de vreemdelingenwet. Op 25 augustus 2011 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslist om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen. Verzoeker kreeg eveneens het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker alleen het bevel om het grondgebied te verlaten aanvecht en niet de beslissing waarbij zijn aanvraag op grond van de artikelen 10ter en 61/7 van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Verzoeker betwist het motief van het bevel om het grondgebied te verlaten niet.

Bovendien kan verzoeker niet dienstig betwisten dat zijn arbeidskaart werd ingetrokken op 1 augustus 2011. Uit de beslissing van 25 augustus 2011, waarbij zijn aanvraag op grond van de artikelen 10ter en 61/7 van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, blijkt wat volgt:

“Overwegende dat uit het verslag van de Afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie van het Departement Werk en Sociale Economie van de Vlaamse overheid dd.01/08/2011 blijkt dat na vaststellingen naar aanleiding van onderzoek met betrekking tot de werkgever M. HLM gevestigd te Brussel (Schaarbeek) werd beslist de arbeidskaart S van meneer terug in te trekken.

Overwegende dat een vreemdeling die houder is van een geldige EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 en een aanvraag indient voor het bekomen van een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk onder meer dient te voldoen aan de in artikel 61/7 van de wet van 15/12/1980 vermelde voorwaarden en de vereisten documenten binnen de vastgelegde termijn dient over te maken;

Overwegende dat meneer dus geen geldige arbeidskaart B (noch arbeidsovereenkomst of voorstel arbeidscontract) kan voorleggen.”

Verzoeker toont niet aan dat het bevel om het grondgebied te verlaten een schending inhoudt van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en/of het redelijkheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC